

இணைப்பு II

[476 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

உணவு மற்றும் உணவுப்பொருள் வழங்கல் கொள்கை
விளக்கக் குறிப்பு,

1973-74 ஆம் ஆண்டில், இந்நாட்டில், உணவுப் பொருள் களின் விலையும் ஏனைய நுகர் பொருள்கள் மற்றும் தொழிற்சாலை உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் விலையும் எல்லா வகையிலும் உயர்ந்தன. வரலாறு காணாத வகையில் விலைவாசி ஏறியது. அனைத்திந்திய பொது வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியானது, 1973, மார்ச்சில் 216 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 260 ஆயிற்று. வாழ்க்கை உணவுச் செலவுப் புள்ளியானது, 1973, மார்ச்சில் 236 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 289 ஆக உயர்ந்தது. நுகர் பொருள்கள், குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாய் இருந்தது. டில்லி, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகியவிடங்களிலுள்ள சந்தைகளிலிருந்து அரிசி, கோதுமை, பயறு வகைகள், சமையலுக்கான எண்ணெய்கள் போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்கள் கூட இருந்த இடந்தெரியாமல் மறைந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையின் காரணமாக போராட்டங்களும் கட்டுக்கடங்கா வன்முறையும் உருவாகி அரசுகள் கவிழவும் காரணமாய் அமைந்தது.

இத்தகைய இருளார்ந்த சூழ்நிலையில் நாடு நலிந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கையில், பொதுமக்களும் உற்பத்தியாளர்களும் மன நிறைவு பெறும் வகையில் தமிழ்நாடு தனித்து நின்று தன்னை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளைச் சமாளித்தது. ஒரு சிலரால் செயற்கையாக ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் தவிர, மற்றப்படி, மாநிலம் முழுதும், போதுமான அளவுகளில், நியாயமான விலைகளில் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில், வாழ்க்கை உணவுச் செலவுப் புள்ளி 1973, மார்ச்சில் 216 ஆக இருந்து 1973, டிசம்பரில் 241 ஆக உயர்ந்தது என்பதையும், அனைத்திந்திய அளவில் இவ்வயர்வு 22.4 சத வீதமாக இருக்க, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வயர்வு 11.6 சத வீதம்தான் என்பதைக் கேட்டு நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியடைவர். முக்கியமாக, தானிய வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவற்றின் விலைகள் உயர்ந்த காரணத்தால் இந்த விலை உயர்வு ஏற்பட்டது, பயறு வகைகள், 4 சத வீதம் விலை குறைந்தன. எண்ணெய்கள் 14 சத வீதம் விலை உயர்ந்தன. துரதிருஷ்டவசமாக, எண்ணெய் வித்துக்கள் நமது மாநிலத்தில் குறைந்த அளவில்தான் உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வகையில் நாம் பெரும்பாலும் பிற மாநிலங்களையே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலையுள்ளது. தானியங்களின் விலை 15.5 சத வீதம் உயர்ந்தது.

[1974 மார்ச் 30]

உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து, பயிர்நோய் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து ஆகிய வகைகளில் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருந்தும் இயற்கை நம்மிடம் காட்டிய பரிவு, ஏறத்தாழ நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டது ஆகியவையே இதற்கு ஓரளவு காரணமாகும். இருப்பினும், நமது மாநிலத்திலுள்ள மனநிறைவளிக்கும் நிலைமைக்கு இதுவே முழு காரணமாகச் சொல்லமுடியாது. சில மாநிலங்களில் மிகு விளைச்சல் காணப்பட்ட போதிலும், நெருக்கடி மிகுந்து காணப்பட்டது.

நியாயமான விலைகளில் போதுமான அளவுக்கு வெளிச்சந்தை கொள்முதல் செய்தல், உரிய நேரத்தில் ஆதரவு விலையில் கொள்முதல் செய்தல், லெவி முறை மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவையற்ற தொல்லை தருவதைத் தவிர்த்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் அரசு ஊக்கமளித்தது. அரிசி வணிகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவசியமான இடங்களிலெல்லாம் எளிய மக்களுக்குப் பொதுப்பங்கீட்டு முறை மூலம் பொருள்களை வழங்கியும் மாநில முழுவதிலும் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள், சர்க்கரை ஆகியவற்றின் மொத்த வணிகத்தை மேற்கொண்டும் பாதகமான சூழ்நிலை உருவாகும் என்று தோன்றிய சமயங்களில் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை உயராமல் இருக்க, வணிகம் மற்றும் தொழில் வகைகளில் தொடர்புடையதோடு தொடர்பு கொண்டும் பொது மக்களின் நலனில் அக்கறை காட்டினோம். பயறு வகைகளுக்கு விற்பனை வரிவிலக்கு அளிப்பது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று தெரியவந்ததால், பயறு வகைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து நாம் விலக்களித்தோம். இம் மாநிலத்தில் மனநிறைவளிக்கும் சூழ்நிலை நிலவிவருவதற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

அரிசி பற்றிய கொள்கை.

அரிசி, நெல் வணிகத்தை முறைப்படுத்தவும், விலைவாசி ஒரு நிலையிலிருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளவும், ஒரு சீரான பங்கீட்டு முறையைச் செயற்படுத்தவும் இயலும் வகையில் இம் மாநிலம் 19 மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஏற்றுமதி செய்யும் மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவரால் வழங்கப்படும் அனுமதிகள் மேலன்றி மற்றப்படி ஒரு மண்டலத்திற்கும் மற்றொரு மண்டலத்திற்கும் இடையே அரிசி-நெல் கொண்டு செல்லப்படுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

1973-74ஆம் ஆண்டில், பொதுப் பங்கீட்டு முறைக்கும் அண்டை மாநிலங்களுக்கு உரிய தருணத்தில் வழங்கவும், மத்தியத் தொகுப்பு ஏற்பாட்டுக்கு அனுப்பவும் தேவைப்படும் தானியங்களைப் பெறும் பொருட்டு வணிகர்கள், ஆலையதிபர்கள் ஆகியோர்மீது லெவி விதிக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து

1974 மார்ச் 30]

அரசு பின்பற்றியது. அறுவடை, விற்பனை நிலைமைகளையொட்டி, வெவ்வேறு சமயங்களில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் லெவி விதிக்கப் பட்டது. 20 சத வீதம் முதல் 33½ சத வீதம் வரை வெவ்வேறு விகிதங்களில் லெவி விதிக்கப்பட்டது. இந்த லெவி விதிப்பு மூலம் நாம் 1,14,027 டன் அரிசியைச் சேகரிக்க முடிந்தது. மேலும், குறுவை பருவத்தின்போது அறுவடையான நெல்லை விற்பனை செய்யும் வகையில் சிக்கல்கள் தோன்றியபோது ஆதரவு விலையில் இந்திய உணவுக் கழகமும் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகமும் சேர்ந்து 91,367 டன் அரிசி வாங்கப்பட்டது. பல்வேறு வகைகளில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு மொத்தம் 2,09,398 டன்னாகும். இதில், சென்னை, கோயம்புத்தூர், கன்னி யாகுமரி மாவட்டங்களில் பொதுப் பங்கீட்டு முறைக்காக 98,590 டன் அரிசி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, மத்தியத்தொகுப்பு ஏற்பாட்டிற்கு மாநிலத்தின் பங்காக 111,435 டன் அரிசி கொடுக் கப்பட்டது, இருதரப்பு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் பின்வரும் மாநிலங்களுக்கு 34,000 டன் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது:—

	(டன்கள்).
மகாராஷ்டிரம்	10,000
குஜராத்	11,000
கேரளா	9,000
மைசூர்	3,000
மேற்கு வங்காளம்	1,000
மொத்தம்	34,000

சென்னை, கோயம்புத்தூர் மாநகர்களிலுள்ள, திங்களொன் றுக்கு ரூ. 300 அல்லது அதற்குக் குறைவான வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு முறையின் மரபில் (Informal distribution system) அரிசி வழங்கும் முறையை நாம் தொடர்ந்து மேற்கொண் டோம். இதன் மூலம் 28.25 இலட்சம் பேர் பயன் பெற்றனர். எல்லையோரப் பகுதியைத் தாண்டி அரிசி கடத்திச் செல்லப்படு வதைத் தடுக்கவேண்டி கடுமையான கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டி வந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையோரப் பகுதிகளில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும், நெல் உற்பத்தியாகாத இப் பகுதியில் நியாய விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்யவும் விளவங்கோடு வட் டத்திற்கும் கல்குளம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த பத்து கிராமங் டத்திற்கும் பொதுப் பங்கீட்டுத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் மூலம் அப் பகுதியிலுள்ள 10.91 இலட்சம் மக்கள் பயன் பெற்றனர்.

[1974 மார்ச் 30]

கோதுமை.

நமதும மாநிலத்திற்கு, 1972-73-ல் மொத்தம் 359,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்க 1973-74-ல், மொத்தம் 147,000 டன் அளவுக்கே கோதுமை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. கடந்த இரு மாதங்களில் கோதுமை ஒதுக்கீடு படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டது. மாதந்தோறும் சாதாரணமாக 34,000 டன் கோதுமை ஒதுக்கப்படுவது வழக்கம், ஆனால், தற்போது ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது 9,000 டன்தான். கோதுமை ஒதுக்கீட்டில் இத்தகையதொரு கடுமையான வெட்டு இருந்த போதிலும், கோதுமை உணவு உண்போர், நீரிழிவு நோயாளிகள், கோதுமையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தும் ஓட்டல்காரர்கள், ரொட்டிக் கடைக்காரர்கள், சேமியா தயாரிப்பாளர்கள், பிஸ்கட் தயாரிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் நியாயமான தேவைகளையும் நாம் நிறைவுசெய்து, சுமாளித்து வருகிறோம். கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் மொத்த வணிகத்தை முழு மனதோடும், வெற்றிகரமாகவும் மேற்கொண்ட ஒரே அரசு தமிழ்நாடு அரசாகத்தான் இருக்க முடியும்.

தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு நிறுவனத்தின் கடைகளிலிருந்தும், கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளிலிருந்தும் கீழ்க்கண்ட கட்டுப்பாட்டு விலைகளில் பொதுமக்களுக்கு கோதுமையும், கோதுமைப் பொருள்களும் விற்கப்படுகின்றன:—

	(கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு).
	ரூபாய்.
கோதுமை	1.00
மைதா	1.30
ரவை	1.30
கப்பி ஆட்டா	1.00

தற்போது, கோதுமை உணவு உண்போருக்கும், நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கும், திங்களொன்றுக்கு, முறையே, ஆறு கிலோ, ஐந்து கிலோ வீதங்களில் நாம் கோதுமை வழங்கி வருகிறோம். கோதுமையை பெருமளவில் பயன்படுத்துவோரின் 1971-72 ஆண்டு மொத்தக் கணக்கு, 1972, ஏப்ரலிலிருந்து 1972, செப்டம்பர் வரை கோதுமை விற்பனைத்து கட்டுப்பாடு இராத, பற்றாக்குறை இராத நிலை இருந்தபோது அவர்கள் வாங்கிய கோதுமையின் அளவு ஆகியவற்றில் எது குறைவோ அதைக் கணக்கிற்கொண்டு, அவர்களுக்காக கோதுமை ஒதுக்கீடு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படும் நேர்வுகளில், 1969-70, 1970-71, 1971-72 ஆண்டுகளுக்கான மொத்தக் கணக்குகள்

1974 மார்ச் 30]

கணக்கிற் கொள்ளப்படுகின்றன. கிடைக்கக்கூடிய கோதுமையின் அளவுக்கேற்ப, ரொட்டி தயாரிப்பாளர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவமும், சேமியா தயாரிப்பாளர்களுக்கு குறைந்த முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்பட்டு பங்கீடு முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

பங்கீடு அட்டை பெற்றுள்ளோருக்கு எஞ்சிய கோதுமையிலிருந்து சிறு அளவில் கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய குறைந்த அளவு நியாயமான தேவைகளை நிறைவு செய்ய நமக்கு 20,000 டன் கோதுமை தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை.

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சர்க்கரை வழங்குவதை மத்திய அரசு முறைப்படுத்துகிறது. இந்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 70 சத வீதத்தை இந்திய அரசு லெவி சர்க்கரையாக எடுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சர்க்கரையை ஏற்றுமதி செய்வதுடன் பல்வேறு மாநிலங்களின் சொந்தப் பயனுக்காகவும் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகள், எஞ்சிய 30 சத வீத அளவு சர்க்கரையை இந்தியாவின் எப்பகுதியிலும் உள்ள சந்தைகளில் தாராளமாக விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. லெவி சர்க்கரையானது நாடு முழுவதும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.15 என்ற குறிப்பிட்ட விலையில் விற்கப்பட வேண்டும். 1973-74-ம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிற்கு பிறசேர்க்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மொத்தம் 1,24,660.12 டன் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

உணவுப்பொருள் வழங்கு ஆணையாளர், மாநிலத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சர்க்கரையை, நபர்வாரி அடிப்படையில் மாவட்டங்களுக்குப் பங்கீடு செய்கிறார். தேவைப்படும் அளவை நிர்ணயிக்க கீழ்க்கண்ட விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன: -

வருமானம்.	நகர்ப் பகுதிகள்.	கிராமப் பகுதிகள்.
(1)	(2)	(3)
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 300-ம் அதற்குக் குறைந்தும்.	2 கிலோ.	1 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 301 முதல் ரூபாய் 499 வரை.	4 கிலோ.	2 கிலோ.
ஒரு திங்களுக்கு ரூபாய் 500-ம் அதற்கு மேற்பட்டும்.	6 கிலோ.	4 கிலோ.

மேற்சொன்ன வகையில் பார்த்தால், இம் மாநிலத்திற்குத் திங்களொன்றுக்கு மொத்தம் 14,000 டன் சர்க்கரை தேவைப்படும்.

[1974 மார்ச் 30]

இவ்வாறு மாவட்ட அளவில் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பின்னர், பல்வேறு மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள், மேற் சொன்ன அடிப்படையில் (சிறு மாறுதல்களுடன்) தத்தம் மாவட்டங்களில் இந்த ஒதுக்கீட்டுச் சர்க்கரையைப் பங்கிட்டுச் செய்கிறார்கள்.

இம் மாநிலத்தில், அவ்வப்போது துணை மொத்த வணிகர்களாகச் (Sub-wholesalers) செயல்படும் கூட்டுறவுகளின் உதவியுடன், தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் பங்கிட்டுக் கழகமே சர்க்கரை மொத்த வணிகத்தை மேற்கொண்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சில்லறை விற்பனைக்கடைகள், கூட்டுறவுகள், தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் ஆகியோர் மூலம் சில்லறைப் பங்கிட்டு செய்யப்படுகிறது. தனிப்பட்ட விற்பனையாளர்கள் செய்யும் சர்க்கரைப் பங்கிட்டை கூட்டுறவுகளே படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் கொள்கை முடிவெடுத்தது. பங்கிட்டு முறை அணுவளவேனும் ஊறு ஏற்படாவண்ணம் இக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பங்கிட்டு செய்யும் செயல்நோக்கத்திற்காக, இம் மாநிலத்திலுள்ள (நகர்ப்புற, கிராமப்புற) மக்களனைவருக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தில் 94,82,604 குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பயறு வகைகள்.—நமது மாநிலத்தில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை பயறு வகைகளில் நமது தேவை உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் அளவு, ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவு ஆகிய விவரங்களைக் காட்டும்:—

(1)	(2)	(3)	(4)
	உள்ளூர் உற்பத்தி.	இறக்குமதி அளவு.	உபயோக அளவு.
துவரையும், துவரம் பருப்பும்	46,000	65,000	1,11,000
உளுந்தும், உளுத்தம் பருப்பும்	36,000	50,000	86,000
பச்சைப்பயறும், பச்சைப் பருப்பும்	28,000	3,000	31,000
கொண்டைக்கடலையும் கடலைப்பருப்பும் ..	2,000	2,40,000	2,42,000
மொத்தம் ..	1,12,000	3,58,000	4,70,000

1974 மார்ச் 30]

விலை குறைப்பிற்கு வழியே இல்லை என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம். அரசு விலைகளை நிர்ணயம் செய்து கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வகையில் சரிப்பட்டு இணங்கும் தரக்குறைவான கொள்கையைப் பின்பற்றினால் மோசமான பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் நாம் அக்கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை.

ஏனெனில் இவ்வகையில் வெளியிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வணிகர்கள் மறுப்பர். மக்கள் பட்ட தொல்லைகளே நம்மை இந்த சரியான முடிவெடுக்கச் செய்தது. நாமாக முடிவெடுக்கவில்லை. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் இன்றியமையாப் பொருள்கள் சிலவற்றின் விலைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட மாநிலங்கள் சிலவற்றில் பொருள்கள் பதுக்கப்பட்டு, அவை கிடைப்பதே அரிதாகிவிட்டது. மக்கள் சொல்லொணாத துயருற்ற காரணத்தால் அக்கொள்கையைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நாம் அதிக விலைகள் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறோம்; ஆனால் பொருள்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை நமக்கு ஏற்படவில்லை.

சமையல் எண்ணெய்கள்.—எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை இன்னமும் மோசமாக இருந்தது. சமையல் எண்ணெய்களின் விலை ஒரேயடியாய் உயர்ந்து, அவை கிடைப்பதே அரிதாகி விட்டது. நமது மாநிலத்தில் வேர்க்கடலை நீங்கலாக ஏனைய வகைகளின் உற்பத்தி மிகவும் குறைவே என்ற உண்மையும் இந்த அவைக்குத் தெரியும். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு லெவி விதிப்பதன் மூலம் கடலெண்ணெயின் விலையைக் குறைப்பதற்குத் தீர்வு காண முயன்றோம். வேர்க்கடலை விற்பனைக்கு 25 சதவீத லெவி விதித்து அவற்றைக்கொண்டு எண்ணெய் தயாரித்து நமது மக்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 வீதம் விற்பனை செய்ய விரும்பினோம். துரதிருஷ்டவசமாக இதற்கு இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. இவ்வகையில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் முறையிட்டுக் கொண்டபோதிலும் பயனுள்ள பதிலேதும் இந்திய அரசிடமிருந்து வரவில்லை.

ஓரளவேனும் உறுதியாக எண்ணெய் கிடைக்கச் செய்யும் முயற்சியில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது தாவர எண்ணெய்களை இருப்பு வைத்திருந்தோரிடமிருந்து சிறிய அளவில் எண்ணெய்களைப் பெற்று கழகத்தின் சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக அவற்றை விற்பனை செய்தது. விநியோகத்திற்கென்றுள்ள வனஸ்பதியை நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்ய தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகமானது வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களின் முகவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று அத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு நிபந்தனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் இந்திய அரசிடம் முறையீடு செய்துகொண்டோம்.

[1974 மார்ச் 30]

டோம். அவ்வாறு செய்ய தம்மால் இயலாது என்று தெரிவித்த இந்திய அரசு வனஸ்பதி தயாரிப்பாளர்களுடன் செய்துகொண்டுள்ள ஒப்பந்தமானது தற்போதைய ஏற்பாட்டின் மூலமே மொத்த பங்கிட்டு மட்டும் அனுமதிக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

மண்ணெண்ணெய்.—இந்திய அரசு நமக்கு மாதந்தோறும் சராசரியாக 30,000 மெட்ரிக் டன் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. தூய்மைப்படுத்தப்படாத எண்ணெய்க்குத் (Crude oil) தட்டுப்பாடு வந்தபோது இந்த ஒதுக்கீடு படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1974, பிப்ரவரியில் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு 20,000 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குக் குறைந்து விட்டது. மண்ணெண்ணெய் உயர் வேக டீசல் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலைகள் சீரமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக டீசல் மண்ணெண்ணெய் கலப்படம் குறைந்தது. எனவே மண்ணெண்ணெய் தேவை சுமார் 15 முதல் 20 சதவீதம் வரை குறைந்துள்ளது. எனினும் நம்முடைய தேவை இன்னமும் 24,000 மெட்ரிக் டன் முதல் 25,000 மெட்ரிக் டன் வரை என்ற அளவில்தான் உள்ளது. இடர்ப்பாடான காலத்தை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது என்று டில்லியிலிருந்து அடிக்கடி அறிக்கைகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. மண்ணெண்ணெய் விலை ஏறலாம். வழங்கப்படும் அளவு குறைக்கப்படலாம் என்றெல்லாம் அறிக்கைகள் வருவதன் காரணமாக மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது என்ற உணர்வு அவ்வப்போது உருவாகி வருகிறது. ஆனால் மொத்த விற்பனையாளர்களும் சில்லறை விற்பனையாளர்களும் செய்யும் விற்பனையைக் கடுமையாகக் கண்காணிப்பதன் மூலமும் விலைக் கட்டுப்பாட்டை கடுமையாகச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் நிலைமையை நம்மால் சமாளிக்க முடிந்தது.

பல்வேறு உரிமம் வழங்குதல் மற்றும் கட்டுப்பாடு விதித்துறைகளை அரசு செவ்விய முறையில் செயல்படுத்தி வந்துள்ளது. உணவு தானியங்களை எல்லைக்கப்பால் கடத்திச் செல்வதைத் தடுக்கும் பொருட்டு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், சோதனைச் சாவடி ஏற்பாடுகள் ஆகியவை கடுமையாக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லை நெடுக சுற்றுக்காவல் பணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கடத்தல் நடக்கும் முக்கியமான இடங்களில் தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் துறையினரின் பணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சட்டப்படியான எல்லைப் பகுதிகளில் உணவு தானியங்களைக் கொண்டு செல்வது நுழைவு அனுமதிச் சீட்டு மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்டது. நெல் அரிசி ஆகியவற்றின் போக்குவரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்காக எல்லையோரப் பகுதியைச் சுற்றி இரண்டாவது பாதுகாப்பு மண்டலம் ஒன்று தனியாக அமைக்கப்பட்டது. புலனாய்வுத்துறை உணவுப்பொருள் குற்றங்கள் குறித்த பிரிவு, பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள உணவுத்தானியங்கள் மற்றும் இன்றியமையாத பொருள்கள் ஆகியவற்றை வெளிக் கொண்டுவர பல திடீர் சோதனைகளை நடத்தியது.

1974 மார்ச் 30]

இந்த முன்னேற்பாடுகள் தவிர பிரபலமான கள்ளக் கடத்தல் காரர்கள் மற்றும் பதுக்கல்காரர்கள் ஆகியோர் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.

மொத்தத்தில் உணவுத் தானிய நிலைமையை அரசு கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. தேசிய அரசங்கில் தமிழ்நாடு ஒரு பாலைவனப் பசுஞ்சோலையாக இருக்கிறது என்பது அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

1974-75 ஆம் ஆண்டு கண்ணோட்டம்.

தேசிய பொருளாதாரம் இன்னும் இடர்பாடுகளிலிருந்து விடுபடவில்லை. அப்படியே விடுபட்டிருந்தாலும்கூட அந்த இடர்பாடுகள் இன்னும் நம்மை அச்சுறுத்தி வருகின்றன. உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லிகள், பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றின் பற்றாக்குறை நிலைமைகள் பசுமைப் புரட்சியின் அடிப்படை கொள்கையையே அச்சுறுத்துகின்றன. அதன் விளைவாக நமது உணவுக் கொள்கை, இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வழங்குதல் ஆகியவற்றையும் பாதித்தன. நம்பிக்கையுடனும், நல்லெண்ணத்துடனும் நம் பணியை நாம் தொடங்கினாலும் நம்மை அச்சுறுத்தி வரும் இச்சிக்கல்களை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நியாய விலை அளிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி செய்வோருக்கு உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் பெற உறுதி அளிக்கலாம். வேளாண்மைப் பொருள் விலை ஆணைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் இந்திய அரசு முடிவு செய்த பல்வேறு தானிய வகைகளின் கட்டுப்பாடியாகும் விலைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

			ரூ.	
நடுத்தர ரக நெல்	..	..	70	ஒரு குவிண்டால்.
சோளம்	..	..	63	ஷே
கம்பு	..	..	65	ஷே
மக்காச் சோளம்	..	..	63	ஷே
கேழ்வரகு	..	..	62	ஷே

இந்த தானிய வகைகளில் அங்காடி விலையில் குறைவு ஏற்படும்போது விற்பனைக்கான பொருள்கள் முழுவதையும் அரசு ஆதரவு விலையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கும்.

1974 ஆம் ஆண்டின் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் வெளிச் சந்தை மூலமும் லெவி முறை மூலமும் 1.25 இலட்சம் டன்கள் அரிசி கொள்முதல் செய்வது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[1974 மார்ச் 30]

இதை உறுதி செய்வதற்கு தமிழ்நாடு நெல் அரிசி போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின்கீழ் இம் மாநிலம் 19 தனி மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வணிகர்கள் கொள்முதல் செய்யும், கொண்டு செல்லும் தானியங்கள்மீது 25 முதல் 40 சதவீதம் லெவி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இறுதி வரையில் லெவி மூலமும் வெளிச் சந்தை மூலமும் 79,688 டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இருப்பானது பொது மக்களுக்குப் பங்கீடு செய்ய போதுமானது. நெருக்கடியான நேரங்களில் முடையிருப்புக்களை வைத்திருக்கவும் நாம் கருதியுள்ளோம்.

தனியார் வர்த்தகமும் அரசின் நிர்வாகத்தில் உள்ள பொதுப் பங்கீட்டு முறையும் ஒருங்கே செயல்பட்டு வருகின்ற கூட்டுப் பொருளாதாரத்தில் பொதுமக்களுக்கு ஈடு செய் விலையில் தானியம் வழங்குகையில் செயற்கை பற்றாக்குறையையும் கள்ளச் சந்தையையும் ஏற்படுத்தும் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இம்முறையினால் உண்மையாக பொருள்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். வஞ்சக வியாபாரிகள் ஆதாயம் அடைகின்றனர். இந்தத் தீமையைத் தடுக்கும் பொருட்டு உணவுத் தானியங்களை நாம் ஈடுசெய்தொகை ஏதுமின்றி கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைகளில் பங்கீடு செய்து வருகிறோம். இதனால் சீரான முறையில் உணவுப்பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கள்ளச் சந்தை ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பும் குறைக்கப்படுகிறது.

அரிசி தவிர, மோட்டா ரக தானியங்களின் அங்காடி விலைகள் நிர்ணய விலையைவிட குறையுமானால், அவற்றையும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்.

கோதுமை, சர்க்கரை குறித்த நமது கொள்கை மாறாமலிருக்கும். தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் மொத்த வாணிகம் மூலம் கோதுமை லெவி சர்க்கரை ஆகியவற்றின் வாணிகத்தை நாம் தொடர்ந்து நடத்துவோம். கூட்டுறவுகளில் சில்லறை விற்பனை பண்டகசாலைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவோம். இந்த பண்டங்கள் குறித்த குறைந்த அளவு தேவைகளை மத்திய அரசு ஈடு செய்யும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

தானிய வகைகள், எண்ணெய் ஆகியவை குறித்த மட்டில் தனியார் வணிகத்துடன் இப்பொருள் விற்பனையில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் அதிக அளவில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதே நமக்கு வெற்றி அளிக்கக் கூடிய ஒரே கொள்கையாகும். இப் பண்டங்களில் 25 சதவீதத்தை நாம் எட்டிஞ்ஞையின் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்த மக்கள் உள்ள பகுதிக்கு நியாய விலையில் வழங்க முடியும். பங்கீட்டு முறையில் மட்டுமின்றி விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் நமது கை ஓங்கியிருக்கும். வரும் ஆண்டில் இது குறித்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். குழந்தை உணவு போன்ற பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய இன்றியமையாத பொருள்களுக்கும் இதே கொள்கை கையாளப்படும்.

1974 மார்ச் 30]

மண்ணெண்ணெய் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட வணிகர்கள் மூலமான விற்பனையை கட்டுப்படுத்துவதில் மிகக் கவனமாக இருந்து வருகிறோம். மண்ணெண்ணெய் கம்பெனிக் கிடங்குகளிலிருந்து மொத்த வியாபாரிகளுக்கும், மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரிகளுக்கும் சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து பொது மக்களுக்கும் செல்வதில் கூர்ந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு தேவையான அளவு மண்ணெண்ணெய் வழங்கி அது பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கூர்ந்து கண்காணிப்பதன் மூலம் நமது தேவைகளை நிறைவு செய்யமுடியும். பற்றாக்குறை நிலை ஏற்படின் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் குடும்ப அட்டைகளின் அடிப்படையில் சீரான முறையில் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய நாம் தயங்கமாட்டோம்.

தலைச்சமையாக ஓரளவு உணவு தானியம் கட்டத்தப்பட்டாலும், திட்டமிட்டு லாரிகள்மற்றும் போக்குவரத்து வாகனங்களில் உணவு தானியங்களைக் கடத்திச் செல்வதை நம்மால் தடுக்க முடிந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், கைப்பற்றப்பட்ட உணவு தானியங்களின் அளவு, வழக்குத் தொடரப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1973

பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த வழக்குகள் 10,505

கைப்பற்றப்பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களின் அளவு—

அரிசி		31,026.23	குவிண்டால்
நெல்		20,458.75	குவிண்டால்
மோட்டா ரக தானியங்கள்		8,295.83	குவிண்டால்
வனஸ்பதி		37.18	குவிண்டால்
மண்ணெண்ணெய்		1,39,743.00	லிட்டர்
உரம்		1,321.98	குவிண்டால்
கோதுமையும் பொருள்களும்.	கோதுமைப்	845.54	குவிண்டால்
சிமிட்டி		770.12	குவிண்டால்
குழந்தை உணவு		78	டீன்கள்

[1974 மார்ச் 30]

ரசல்		4,559 லிட்டர்
பெட்ரோல்		5,414 லிட்டர்
இயந்திர எண்ணெய்	..	810 லிட்டர்
சமையல் எண்ணெய்.		2,044 லிட்டர்
சர்க்கரை		42.01 குவிண்டால்

கைப்பற்றப்பட்ட பண்டங்களின் ரூ. 62,25,542
மதிப்பு.

உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. 31

இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்கள்—

இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. 126

தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர்கள் 20

விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள் 28

புலன் விசாரணையில் உள்ள வழக்குகள். 73

தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்குகள். 5

கள்ளக்கடத்தல், பதுக்கல், கள்ளச் சந்தை ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் பொருட்டு பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளை அரசு கண்டிப்பாக செயல்படுத்தும். வணிகர்கள் மீதான கண்காணிப்பு முனைப்பாக்கப்பட்டு கள்ளச் சந்தைக்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் ஆகியவர்களின் நடவடிக்கைகள் கவனிக்கப்பட்டு கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் ஒடுக்கப்படும். இவ்வாறான குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச தண்டனை விதிக்க, 1955 ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை திருத்தும் வகையில், கடந்த சட்ட மன்றத்தின் கடைசிக் கூட்டத்தில் சட்ட வரைவு ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டதை மதிப்பிற்குரிய

1974 மார்ச் 30]

உறுப்பினர்கள் நினைவு கூறலாம். இத்திருத்தங்களை செய்வதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் தேவைப்படுகிறது. இதனால் மத்திய அரசுக்கு இது குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் இசைவு விரைவில் கிடைக்குமென்று நாம் நம்புகிறோம். கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும், தமது சொத்து கண்டிப்பாக பறிமுதல் செய்யப்படும் என்ற அச்சம் இத்தகைய சமூகவிரோத குற்றங்களை கண்டிப்பாக ஒடுக்கும் என்று நான் திண்ணமாக நம்புகிறேன்.

இவையன்றி, கள்ளக்கடத்தலையோ, அல்லது பதுக்கலையோ கண்டுபிடிக்க உதவிலும அல்லது கண்டுபிடித்தாலும், கண்டு பிடிக்கும் அளவில் கணிசமான வெகுமதி அளிக்கும் முறையைப் புகுத்துகிறோம். அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கும் அளவில் ஒரு சதவிகிதம் உடனடியாகவும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டவுடன் ஒன்பது சதவிகித மும் வெகுமதி அளிப்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு வாணிகம்.—வாலாயமான நடைமுறை நடவடிக்கை களில் அரசு உணவு தானியங்கள் வணிகம் சிக்கிக் கொள்ளாமல் தடுப்பதற்காக அரசு தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகத்தை நிறுவியது. இக்கழகம் 24—4—1972-ல் பதிவு செய்யப் பட்டது. 1—7—1972ஆம் நாள் செயல்படத் தொடங்கியது.

1973-74ஆம் ஆண்டில், கோதுமை, கோதுமை பொருள்கள், சர்க்கரை ஆகியவை பொறுத்தமட்டில் இக்கழகம் ஒரு மொத்த வியாபார அமைப்பாக விளங்கியது. இக்கழகம் முழுக் கோதுமை யாக வழங்க 9,160 டன் கோதுமையை இந்திய உணவுக் கழகத் துடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டது. கோதுமைப் பொருள் அரைவை ஆலைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட 130,240 டன் கோதுமையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட கோதுமைப் பொருள்களை பெருமளவில் பயன் படுத்துவோருக்கு நேரடியாகவும், பொதுமக்களுக்கு தனது சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் சர்க்கரை விற்கும் சில்லறைக் கடை கள் மூலமும் வழங்குவதற்காக மேற்படி ஆலைகளிலிருந்து இக் கழகம் எடுத்துக்கொண்டது.

சர்க்கரையிலும் இதைப் போலவே மாநிலத்திற்குரிய பங்கு அளவை பல்வேறு ஆலைகளிலிருந்து பெற்று அதனை தனது சில்லறை விற்பனைக் கடைகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள், தனி வணிகர்கள் மூலம் வழங்கியது.

தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகம் இந்திய உணவுக் கழகத்துடன் இணைந்து லெவி முறையிலும் நேரடி கொள்முதல் முறையிலும் அரிசி கொள்முதல் பணியில் இறங்கியது. 1973 ஆம் ஆண்டின் சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் இக்கழகம் 81,232 டன் கள் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்தது. நேரடியாக 18,213 டன் களை வாங்கியது. மாநிலம் முழுவதற்குமான பங்கீட்டு முறை, வெளி மாநிலங்களுக்கு போக்குவரத்து ஆகிய இரண்டையும் இரு தர்ப்பு ஏற்பாடுகளின் வாயிலாகக் கவனித்து வந்தது. நடப்பு

[1974 மார்ச் 30]

சம்பா அறுவடைக் காலத்தில் லெவி முறையிலும் நேரடிக் கொள்முதல் வகையிலும் அதிகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான பெரும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

தற்சமயம் நிலவுகின்ற பற்றாக் குறையைப் போக்குவதற்காக வெளி மாநிலங்களில் இருந்து 5,579 டன்கள் பயறுகளை வாங்கி சொந்த விற்பனை கடைகள் மூலம் இக்கழகம் வழங்கியது. குழந்தைகள் உணவு, சமையல் எண்ணெய்கள் ஆகியவற்றை உள்ளூரில் இருப்பு வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இக்கழகம் வாங்கி தனது சில்லறை கடைகள்மூலம் வழங்கியது.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையில் ஒருசில தரங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம்; பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் சிறந்த முறையில் நடத்த குறைந்தது 100 கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்பொழுதுதான் பொதுப் பங்கீட்டு முறை செயல்படும் முறைப் பற்றி பொதுவாக நாம் ஒரு தீர்ப்பு சொல்ல முடியும். இதுவரையில் 102 கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுப் பங்கீட்டு முறையை மேலும் உகந்த முறையில் மக்களுக்கு பணி செய்யும் வகையில் அமைப்பதற்காக கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்ட பண்டங்களின் விற்பனையை கூட்டுறவுகளிடம் ஒப்படைக்க அரசு கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. இக் கொள்கைக்கிணங்க, தனித்து இயங்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெல்லாம் இயங்கி வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களிடம் இந்த வாணிபம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் வணிகர்களிடமிருந்து இந்த வாணிபம் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்று மொத்தம் 9,842 சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் உள்ளன. இவற்றில் அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை பொருள்கள் ஆகியவை விற்கப்படுகிறது. இவற்றில் தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின்கீழ் இயங்குபவை 102 கடைகள். கூட்டுறவுகளால் நடத்தப்படுபவை 4,753. தனியார் அமைப்பில் இயங்குபவை 4,987.

1974-75ஆம் ஆண்டில் இன்றியமையாத பொருள்களின் மொத்த விற்பனை பொது வணிபத்தில் தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகம் அதிகப் பங்கேற்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் இந்திய உணவுக்கழகத்திடமிருந்து உணவு தானிய வாணிபத்தை படிப்படியாக அதிக அளவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதியையே நம்பி இருக்கின்ற பற்றக்குறைப் பொருள்களை வெளிச் சந்தையிலிருந்து அதிகம் பெறவேண்டியது தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கு கழகத்தின் பொறுப்பாகும்.

1974 மார்ச் 30]

தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகத்தின் மாதிரி சில்லறை விற்பனை கடைகள் செயல்படுமுறையை படிப்படியாக மேலும் மேம்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இக்கடைகளின் பணிகள் விரிவு படுத்தப்பட்டு பற்றாக்குறை ஏற்படும் வாய்ப்புள்ள அதிகமான பண்டங்கள் இக்கடைகள்மூலம் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். உணவு தானியங்கள் மொத்த வணிகத்தை தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகத்திடம் வைத்துக் கொள்வதும் சில்லறை விற்பனை முழுவதையும் கூட்டுறவுகளிடம் படிப்படியாக ஒப்படைப்பதும் அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்.

அரசு ஊழியர்கள் அதிகமான அளவில் உள்ள இடங்களில் தமிழ்நாடு உணவு பொருள் வழங்கு கழகம் நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்கவேண்டும் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆரம்ப கட்டமாக சென்னை மாநகரில் அல்விதமான ஐந்து கடைகள் திறக்கப்படும். இத் திட்டங்கள் பின்பு படிப்படியாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும். இக் கடைகளில் அரசு முகமை மூலமாக விநியோகிக்கப்படும் பொருட்களுடன் மொத்த விலையில் கொள்முதல் செய்யப்படும். மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களும் இலாப நட்ட மற்ற முறையில் விற்பனை செய்யப்படும்.

உணவுப் பங்கீட்டுப் பணி என்பது இன்றியமையாததோர் பணியாகும். இதில் பொதுமக்கள் ஒத்துழைத்தால் அல்லாமல் உணவு வழங்கல் துறை திறம்பட செயல்பட இயலாது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். பண்டங்கள் விலை ஏற்றம், பற்றாக்குறை, கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை பற்றிய வதந்திகள் பண்டங்கள் பதுக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகின்றன. இதனால் செயற்கை முறையான கிராக்கியும் பற்றாக்குறைகளும் ஏற்படுகின்றன. இதில் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொள்ளுமாறு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களை நான் இறைஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணிகர்கள் அரசுக்குத் தமது முழு ஒத்துழைப்பை நல்கி, அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாதிருப்பர் என்று நான் நம்புகிறேன்.

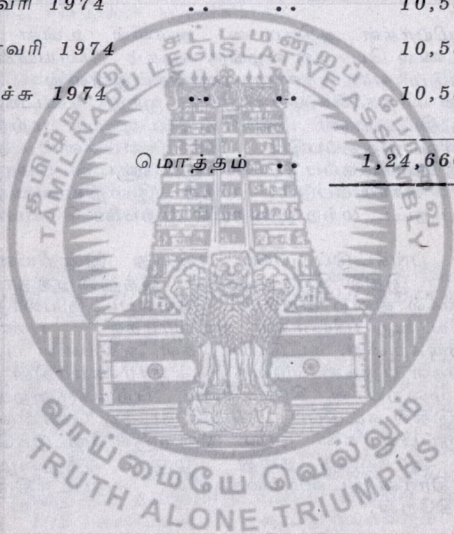
பிற்சேர்க்கை.

1973-74-ல் மாதந்தோறும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட சர்க்கரை.

ஏப்ரல் 1973	..	..	9,749.3
மே 1973	..	..	10,791.3
ஜூன் 1973	..	..	10,791.3
ஜூலை 1973	..	..	10,517.3
ஆகஸ்டு 1973	..	..	10,021.0

[1974 மார்ச் 30]

செப்டம்பர் 1973		10,021.0
அக்டோபர் 1973		11,063.0
நவம்பர் 1973		10,021.0
டிசம்பர் 1973		10,021.0
ஜனவரி 1974		10,555.0
பிப்ரவரி 1974		10,555.0
மார்ச்சு 1974		10,555.0
மொத்தம் ..		<u>1,24,660.12</u>

1974 மார்ச் 30]

POLICY NOTE ON FOOD AND CIVIL SUPPLIES.

The year 1973-74 saw an all round increase in the prices of food articles as well as other consumer and industrial goods in the country. The price rise was unprecedented. The All-India General Living Index moved from 216 in March 1973 to 260 in December 1973. The living food index moved from 236 in March 1973 to 289 in December 1973. There was all round scarcity of consumer goods, in particular of food articles. Even such essential commodities as rice, wheat, pulses and edible oils disappeared from the markets of Delhi, Bombay and Calcutta. The situation erupted in agitations, mob violence and collapse of Governments.

In this dismal national background, Tamil Nadu managed its affairs to the great satisfaction of consumer as well as the producer. Except in very few manmade instances, the supplies were available throughout the State in adequate quantities and at reasonable prices. Honourable Members will be happy to know that living food index in Tamil Nadu moved from 216 in March 1973 to 241 in December 1973, registering an increase of 11.6 per cent against the national increase of 22.4 per cent. This increase was largely due to the increase in the prices of oils, and cereals, wherein the increase was 14 per cent and 15.5 per cent respectively. Unfortunately oilseeds are in short production in our State and for them we largely depend on other States. The prices of pulse have registered a decrease of 4 per cent.

Even though in part this is due to the fact that nature has been kind to us and we had fairly good crop (despite fertilizer shortage and pesticide and insecticide shortages), yet this will not wholly account for the satisfactory condition in our State. Despite a bumper crop in some States, the turmoil was the maximum.

The Government provided all the encouragement to the producer by way of adequate open market purchases at reasonable prices, timely support price purchases and avoided unnecessary harassment by way of producer levy. We looked after the interest of the consumer by way of public distribution system to vulnerable sections wherever it became necessary, in rice trade; by taking up wholesale trade in wheat, wheat products and sugar throughout the State; by way of continuous dialogue with trade and

[1974 மார்ச் 30]

industry to keep down the prices of essential commodities, whenever things appeared to proceed on unfavourable lines. We exempted the pulses from sales tax as soon as it became apparent that such a step will lead to relief to consumers. This was largely responsible for the satisfactory condition in our State.

Rice Policy.—In order to regulate the trade in rice and paddy and to ensure price stability and uniform distribution, the State was divided into nineteen zones. Movement from one zone to another was prohibited except on movement permits to be issued by the Collector of exporting district.

During the year 1973-74 the Government continued its policy of imposing levy on traders and millers to meet its commitments to the public distribution system, the timely help to neighbouring States and the Central Pool. The levy was imposed on different areas at different times depending upon harvesting and marketing operations at rates varying from 20 per cent to 33½ per cent. Through this levy we were able to collect 1,14,027 tonnes of rice. Besides, during Kuruvai harvest when marketing of harvested crop creates problems, support price purchases were taken up and between the Food Corporation of India and the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation, 91,367 tonnes of rice was purchased. The total procurement from various sources accounted for 2,09,398 tonnes of rice. Out of this, 98,590 tonnes were utilised for our public distribution system in Madras, Coimbatore and Kanyakumari districts, 1,11,435 tonnes were given as the State's contribution to the Central Pool and 34,000 tonnes were given to the following States as bilateral assistance:—

		TONNES.
Maharashtra		10,000
Gujarat		11,000
Kerala		9,000
Mysore		3,000
West Bengal		1,000
		34,000

1974 மார்ச் 30]

We continued the informal distribution system in rice in the Cities of Madras and Coimbatore to those families which had an income of Rs. 300 per month or less. This scheme benefited a population of 28.25 lakhs. Besides, to ensure rice to the belt areas of Kanyakumari where very rigorous control had to be imposed to check smuggling across the border and to make rice available at reasonable price to this non-producing area, the scheme of public distribution was extended to the Vilavancode taluk and 10 villages of Kalkulam taluk. This benefited 10.91 lakhs people in that area.

Wheat.—Against a total allotment of 3,59,000 tonnes in 1972-73, in the year 1973-74 we were given an allotment of 1,47,000 tonnes by the Central Government. Progressively, the wheat allotments were reduced and for the last two months, it stands at 9,000 tonnes a month against the normal time allotment of 34,000 tonnes. Despite this drastic cut, we are managing to meet the genuine demands of the wheat eaters, diabetic patients and bulk consumers of wheat, like the hotels, bakeries, vermicelli manufacturers, biscuit manufacturers, etc. Tamil Nadu Government is perhaps the only one which has whole-heartedly and successfully taken over the wholesale trade in wheat and wheat products.

Wheat and wheat products are sold to the consumers from the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation shops, and co-operative distribution points at controlled prices as follows :—

					(RE. PER KG.)
Wheat	..	..	..	..	1.00
Maida	..	..	..	..	1.30
Sooji	..	..	..	..	1.30
Resultant atta	..	..	..	..	1.00

Presently, we are supplying wheat to the wheat-eaters and diabetic patients at the rate of six kgs. and five kgs. per month respectively. Quotas for the bulk consumers has been fixed taking into account their turnover for the year 1971-72 or their actual purchases during April 1972 to September 1972 (when there was no control and no scarcity), whichever was less. In cases where vast variations

[1974 மார்ச் 30]

are noted, the turnover for the years 1969-70, 1970-71 and 1971-72 is taken into consideration. Supply is regulated depending upon the availability, giving higher priority to bakeries and lower priority to the vermicelli manufacturers.

A small quantity of wheat product is distributed to card holders from the balance available. It has been estimated that we need at least 20,000 tonnes of wheat in order to meet our genuine minimum demands.

Sugar.—The distribution of sugar from the factories to various areas is regulated by the Central Government. Seventy per cent of the total production in the country is taken over by the Government of India as levy sugar and allotted to various States for domestic consumption, besides the exports from out of it. The balance of 30 per cent is allowed to be sold in free markets by the sugar factories anywhere in India. The levy sugar has to be sold at the fixed price of Rs. 2-15 per kilo throughout the country. During the year 1973-74, Tamil Nadu has been allotted to a total quantity of 124,660-12 tonnes as per the monthly break-up given in the annexure.

The State quota is being distributed to the districts by the Commissioner of Civil Supplies on prorata basis. For determining the requirement, the following guidelines are followed :—

<i>Income.</i>		<i>Urban areas.</i>	<i>Rural areas.</i>
		KGS.	KGS.
Rs. 300 per mensem and less		2	1
Rs. 301 to Rs. 499 per mensem		4	2
Rs. 500 and above per mensem		6	4

Based on the above criterion, the total demand for the State will work out to about 14,000 tonnes per month.

The various Collectors in turn allot these quotas in their districts more or less on the above basis (with minor deviations).

1974 மார்ச் 30]

The entire wholesale trade in sugar is with the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation in this State, with co-operatives occasionally acting as sub-wholesalers. The retail distribution is through the agency of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation retail shops, the co-operatives and private dealers. Lately, Government have taken a policy decision that the co-operative should progressively take over sugar distribution from the private dealers and this policy is being pursued without the least disturbance to the distribution system.

For the purpose of sugar distribution, the whole population in the State (urban and rural areas) have been covered with family cards. There are 9,482,604 family cards in the State.

Pulses.—We are grossly deficit in the production of pulses in our State. The table below will give an idea of our need, the local production and the quantities imported from other States.

	Local production.	Imports.	Consump- tion.
Redgram and Redgram dhall.	46,000	65,000	111,000
Blackgram and Blackgram dhall.	36,000	50,000	86,000
Greengram and Greengram dhall.	28,000	3,000	31,000
Bengalgram and Bengalgram dhall.	2,000	240,000	242,000
Total ..	112,000	358,000	470,000

It may be seen here that the prices defy any solution. The Government had been consistently asked in this House to fix prices and enforce control. We desisted from the cheap policy of appeasement and acquiescence on the ground that such a measure will create acute scarcity, since the trade will refuse to import them from outside areas. The proof of our right thinking came from other people's hardships and not our own.

[1974 மார்ச் 30]

In some States where such measures were taken and prices of some essential commodities were fixed under the Defence of India Rules, the commodities went underground and availability became scarce. The sufferings of the people became so acute that the policy had to be abandoned. We paid high prices, but we did not suffer from non-availability.

Edible Oils.—Worst still was the position with regard to oils. The prices in the case of edible oil went up steeply and supply became scarce. Here again the House will know we are deficit in production except in groundnut. We tried to find a solution for controlling the prices of groundnut oil through levy on groundnut kernal sales. We intended to impose a levy of 25 per cent on the sale of groundnuts, crush them into oil and supply the same to our people at Rs. 6 per kg. Unfortunately, the Government of India would not give its clearance. Our repeated representations did not produce a helpful response from Delhi.

In a bid to ensure at least some availability, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation took over some quantities of vegetable oils from stockists and sold them through its retail points. We represented to the Government of India to enforce on the manufacturers of vanaspathi the condition that the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should be their agents for sale of the quantity intended for distribution through fair price shops. The Government of India expressed their inability to do so and indicated that their agreement with manufacturers of vanaspathi would permit only wholesale distribution through the existing machinery.

Kerosene.—We had been allotted month after month on the average 30,000 metric tonnes of kerosene by the Government of India. When the crude scarcity came, the allotment has been progressively cut. In February 1974, it was as low as 20,000 metric tonnes. With the rationalisation of prices of kerosene and higher speed diesel and the consequent disincentive in adulteration of the latter with the former, there is about 15 to 20 per cent reduction in the demand for kerosene. However, our demand will still stand around 24,000 metric tonnes to 25,000 metric tonnes. Frequent announcements from Delhi about the hard times ahead, the likely rise in prices and likely cuts in supply, have been off and on creating a sense of scarcity, but by a vigilant watch on the offtake of kerosene by the wholesalers and retailers and strict enforcement of price controls, we had been able to manage the situation.

1974 மார்ச் 30]

The Government have been enforcing the provisions of the various licensing and control provisions effectively. In order to put down smuggling in foodgrains across the border, the security measures and checkpost arrangements were tightened. Mobile patrols were established along the border and in most notorious areas, the services of Tamil Nadu Special Police were requisitioned. In the statutory border areas, the movement of foodgrains was regulated through entry permits. A second security zone round the belt areas was separately notified for movement control of paddy and rice. The Food Cell of the C.I.D. conducted numerous raids to dehoard the hoarded stocks of foodgrains and other essential commodities.

Besides all these precautions, the known notorious smugglers and hoarders were detained under the Maintenance of Internal Security Act and proceedings were initiated against them.

To sum up the situation, this Government had the food situation well under control and everybody would agree that Tamil Nadu was an oasis in the desert of national scene.

Out-look for 1974-75 :

The national economy is not out of the woods. If at all, difficulties still stare us in the face. Shortages of fertilizers, pesticides and insecticides threaten the very basis of the green revolution and consequently our food policies and supply of essential commodities. Even though we are starting on an optimistic note we should not lose sight of these problems.

We shall assure the producer a reasonable price on his produce and thereby a reasonable return for his hard labour. The economic prices of various cereals as fixed by the Government of India on the recommendation of the Agricultural Prices Commission are indicated below :—

(RUPEES
PER QUINTAL.)

Paddy medium	70
Jowar	63
Bajra	65
Maize	63
Ragi	62

[1974 மார்ச் 30]

In the event of any fall in the market prices of these cereals, Government would always be prepared to step in with support price purchase of the entire marketed surplus.

For the samba season of 1974 we have decided to procure through open market purchases as well as levy at least 1.25 lakh tonnes of rice. To ensure this, the whole State has been divided into 19 separate zones under the Tamil Nadu Paddy and Rice (Movement Control) Order and a levy varying from 25 to 40 per cent of the purchases and movements by traders has been imposed. Till the end of February 1974, 79,688 tonnes have been procured through levy and open market purchases. This stock shall feed our public distribution system which we intend to continue in existing places as well as a buffer for any emergencies.

It is a well known principle that in a mixed type of economy where free enterprise and public distribution system operate side by side, grant of any subsidy to the consumer generates an artificial demand and black-market. In the process, the interest of genuine consumer suffers and unscrupulous traders make profit. To check this evil we have been distributing foodgrains at economic rates without any subsidy. This serves the twin purpose of keeping the flow of supplies uniform as well as reducing the chances of black-market.

Besides rice, Government would also purchase coarse grains should the market prices fall below the notified prices.

The policy with regard to wheat and sugar shall continue. We shall continue State trading in wheat and levy sugar through the wholesale agency of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and increasingly retail agencies of co-operatives. We would only wish that the Government of India meet our minimum demands as far as these commodities are concerned.

With regard to pulses and oils, the only successful policy can be one of increasing participation in trading of these commodities by the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation along with free trade. In case we can reach upto about 25 per cent and make these commodities available to the vulnerable sections at reasonable rates, we would have a controlling hand not only in distribution

1974 மார்ச் 30]

but also in pricing policy. We shall attempt it in the year to come. The same principles shall apply to such other essential commodities which have a tendency to become scarce like the baby food.

As regards kerosene, presently we are keen to control distribution by private trade. We shall keep a close watch on the movement of kerosene from the company's depot to the wholesalers, from the wholesalers to the retailers and from the retailers to the consumer. We are sure with adequate supplies from the Government of India and close supervision, we shall be able to manage our affairs. Should, however, supplies become scarce we shall not hesitate to introduce regulated supply through co-operative or other retail points to the consumers through the family cards.

That we have been able to check organised movement through lorries and other vehicular modes of conveyance, although some quantities might have trickled through headloads. During the year goneby the details of the cases filed, quantity of foodgrains seized, persons proceeded against under the Maintenance of Internal Security Act, etc., is given below :—

Total number of cases registered		10,505
Quantity of essential commodities—		
Rice		31,026.23 quintals.
Paddy		20,458.75 ..
Vanaspathy		37.18 ..
Coarse grains		8,295.83 ..
Kerosene		139,743.00 litres.
Fertiliser		1,321.98 quintal.
Wheat and wheat products		845.54 ..
Cement		770.12 ..

[1974 மார்ச் 30]

Quantity of essential commodities—cont	
Baby food	78 tins.
Diesel	4,559 litres.
Petrol	5,414 "
Engine oil	810 "
Edible oil	2,044 "
Sugar	42.01 quintals.
Value of the seized commodities	Rs. 62,25,542
Number of persons proceeded against under Maintenance of Internal Security Act.	31
Persons proceeded against under Defence of India Rules.	
Number of persons arrested under Defence of India Rules —	126
Number of persons convicted	20
Number of cases pending trial	28
Number of persons whose cases are under investigation.	73
Number of persons against whom action was dropped.	5

The Government shall rigorously enforce the provisions of the various control orders and provisions of the Acts to put down smuggling, hoarding and black-marketing. The vigil on the traders would be increased, the activities of the black-marketers and hoarders would be put down with a heavy hand. Honourable members will

1974 மார்ச் 30]

recollect that in the last Session of the Assembly we introduced a Bill for amending the provisions of the Essential Commodities Act, 1955 to provide for a minimum penalty on those who commit these offences. The amendments require the concurrence of the Central Government and the matter has been referred to them. We hope it comes soon. The severe punishments and the fear of definite loss of property, I am sure, will put down these social offences.

Besides we are introducing handsome rewards to those who help in detecting or detect smuggling and hoarding. 1 per cent of the quantities so detected shall be paid as soon as the stocks are seized. 9 per cent more when there are confiscated. The granting of rewards have been made compulsory.

State Trading.—In order to ensure that Government trading in foodgrains does not get bogged down in routine procedural handicaps. Government set up the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation. The Corporation was registered on 24th April 1972 and it started functioning from 1st July 1972.

In the year 1973-74 the Corporation acted as the wholesale agency of the State Government as far as distribution of wheat, wheat-products and sugar was concerned. It moved 9,160 tonnes of wheat from Food Corporation of India godowns for distribution as whole wheat and took over from wheat roller flour mills, wheat products processed from a total quantity of 130,240 tonnes of wheat supplied to the mills, for distribution to the bulk consumers directly and to the general public through its own retail points and other retailers distributing sugar. Likewise, in sugar it lifted the State quota of levy sugar from the various mills and distributed through its own retail shops, co-operative stores and private dealers.

The Tamil Nadu Civil Supplies Corporation also entered the field of procurement of rice through levy and through direct purchases and shared the field with the Food Corporation of India. During the Samba season of 1973 it procured 81,232 tonnes of rice and purchased 18,213 tonnes directly. The entire distribution system in the State as well as movement to other States through bilateral arrangements was handled by the Corporation. During the current Samba season also the Corporation is going in a bigger way for levy collection and direct purchases.

[1974 மார்ச் 30]

The Corporation also moved 5,579 tonnes of pulses from outside the State in order to relieve the scarcity prevailing in these commodities and distributed them through its own shops. It also acquired from local stockists and distributed through its shops the baby food and edible oils in sizeable quantities.

In order to set some standards in public distribution system by which the trade in general should be judged, it was decided that the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should open at least about 100 shops through which it should undertake public distribution. 102 shops have been opened so far.

The Government also took a policy decision that in order to make public distribution more consumer responsive the distribution of controlled commodities should be progressively handed over to co-operatives. Accordingly wherever there were viable co-operative societies, the private trade was replaced by them. To-day out of the total 9,842 retail points for rice, sugar, wheat and wheat-products 102 are Tamil Nadu Civil Supplies Corporation run, 4,753 co-operative run and 4,987 private run.

It has been decided that in the year 1974-75 the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should greatly expand its role in wholesale public trading in essential commodities. It should progressively take over from the Food Corporation of India foodgrains trading. It shall be our attempt that in scarce commodities for which we depend largely on imports, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation should acquire, by open competition, a larger share of the wholesale trade.

The performance of the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation retail model shops, which require considerable improvements, shall be made progressively more efficient. The scope of these shops will be greatly expanded to cover large number of other commodities which are vulnerable to scarcity.

However, by and large, it will be the Government policy to retain the wholesale trade in grains with the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation and progressively entrust the entire retail distribution to the co-operatives.

1974 மார்ச் 30]

The Government have also decided that for the Government servants, the Tamil Nadu Civil Supplies Corporation shall open fair price shops in centres where there is a large concentration of them. To begin with five such shops will be opened in the city. Later on this scheme shall be progressively expanded to the districts. In these shops, besides articles distributed through Government agencies, other essential commodities procured at wholesale prices shall be sold at no-profit-no-loss basis.

Honourable Members know that in this vital sector no policy succeeds unless all sectors of public co-operate. Any rumours about scarcity or impending price rise or controls send the commodities underground and create both artificial demand and artificial scarcity. I beseech the Honourable Members to exercise constraint in this field. I hope the trading community will render full co-operation and avoid any confrontation with the State.

ANNEXURE.

MONTHLY SUGAR QUOTA FOR 1973-74.

April 1973		9,749.3
May 1973		10,791.3
June 1973		10,791.3
July 1973		10,517.3
August 1973		10,021.0
September 1973		10,021.0
October 1973		11,063.0
November 1973		10,021.0
December 1973		10,021.0

[1974 மார்ச் 30]

MONTHLY SUGAR QUOTA FOR 1973-74—cont.

January 1974	10,555.0
February 1974	10,555.0
March 1974	10,555.0
	1,24,660.12

